

עפ"ת 57836/11/16 - ישראל ואזנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

30 נובמבר 2016

עפ"ת 16-11-57836 ואזנה(אסיר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט נואה בכור
ישראל ואזנה (אסיר)
המעערר

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערר עו"ד גולני

המעערר הובא על ידי שב"ס

ב"כ המשיבה - עו"ד מيري ביטון הראל

החלטה

1. בפני עיר על החלטת כב' השופט טל פרי בבית המשפט השלום לטעורה בפתח תקווה, מיום 22.11.16 - שלא להורות על עיקוב ביצוע רכיב המאסר בפועל בן 7 חודשים שהושת על העורר בפ"ל .2442-11-12

בן יתר רכבי הענישה נקבעו גם פסילה מלקלול או להחזיק רישון נהיגה במשך 36 חודשים ומאסר על תנאי בן 12 חודשים.

העוררណון, לאחר שהורשע לאחר שמיית הכוחות בעבירות של נהיגה בשכרות (סמים) ונוהגה תחת השפעת סמים על פי סעיפים 39(3), 39(א) ו- 38(1) לפקודת התעבורה, ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה, וכן בנוהגה בקלות ראש על פי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

2. על פי עובדות כתוב האישום בגין נדון העורר - ביום 24.7.12 נהג באופנוע ובבדיקה שתן שמסר, לאחר שנעצר על ידי המשטרה, נמצא בגופו תוכרי חילוף חומרים של סם מסוכן מסוג קנביס.

3. צוין כי בהודעת העורר, כמו גם בטיעונו בפני, ציין ב"כ העורר את משך המאסר הקצר שנקבע לעורר והתייחס גם לאירועים שהתרחשו ותוודה על ידי כב' השו' פרי במועד מתן גזר הדין - כמשמעותו Ci בעת הקראת גזר הדין נמלט העורר מאולם בית המשפט, בית המשפט הורה למאבטחת לצתת בעקבותיו, והוא נעצר על ידי מאבטחי בית המשפט. לאחר מכן נכנס לאולם שוטר שסייע במעצרו של העורר ועצר אותו בצומת הרחובות משה הס ולפISON.

העורר התנצל וציין כי נלחץ (הייה בסערת רגשות, צעק ובכה).

לטענתו של ב"כ העורר נכנס העורר להיסטריה, גזר הדין ניתן מיד לאחר הטיעונים לעונש - ולמרות התנהגותו של העורר ניתן להבטיח את התיציבותו לריצוי עונשו בערביות מתאימות. עוד ציין כי יש סיכוי טוב לערעור מטעמים משפטיים שציין.

4. מאידך, מתנגדת ב"כ המשיבה לעיכוב הביצוע וחזרת על נימוקי ההתנגדות שהועברו בכתב לבקשתה, לרבות העובדה כי פעמים רבות לאertia העורר לדיזונים בעניינו, הוצאו נגדו 4 צוותי הבהאה, אף הותלו ההליכים נגדו לצורך איתורו, הוא לא היה בקשר עם שירות המבחן, היו לו בעבר אף קשיים מול הממונה על עבודות השירות, הוא נמלט מאולם בית המשפט כאמור קמא בעת הקראת גזר דין - וכל אלה מצביעים על חשש ממשי כי ימלט מאימת הדין.

אף לסיכויי הערעור - צינה ב"כ המשיבה כי אלה נמכרים.

5. ההלכה הידועה בעניין זה הינה זו שנקבעה בע"פ 111/99 **שורץ נ' מדינת ישראל**, כאשר השיקולים שצראים לבוא בפניו של בית המשפט בבאו לשקלם אם לעכב עונש מאסר הימם, בין היתר: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, אורך תקופת המאסר שהושתה על הנאשם, טיב העורור וסיכוי הצלחתו, עברו הפלילי של הנאשם **והתנהגותו במהלך המשפט**, וכן נסיבות אישיות מיוחדות לכל נאשם ונאשם.

6. מן הכלל אל הפרט - אני סבורה כי נוכחות התנהגותו של העורר במהלך גזר הדין, במצטרף להתנהגותו טרם מועד זה, כמפורט בטיעוני ב"כ המשיבה - אינם מצדיקים היעתרות לבקשת ב"כ העורר.

אני סבורה כי קיימים ממשי להימלטות העורר מאימת הדין, והתנהלותו מעידה על כך באופן מובהק.

אין להתעלם גם מחומרת העבירות בגין נדון העורר - וגם אם תקופת המאסר קצרה - שיקול זה ניגף מפני השיקולים האחרים הנוגעים לחשש מהימלטות מאימת הדין וחומרת העבירות כנ"ל.

7. נוכח המקבץ - העורר נדחה.

8. **בשוליו הדברים יאמר, כי יהא נכון ומצדק להקדים את הדין בערעור, לכשיגש - וזה לאור משך**

המאסר הקצר שנקבע לעורר.

ניתנה והודעה היום כ"ט חשוון תשע"ז, 30/11/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת